Pregaria.cat

Entrada

Defensant l'Ebre

Tornes de la manifestació molt cansat, ronc de cridar i amb una gana impressionant. Això sí, molt content. Portes la pancarta ben enrotllada a un extrem del seient del bus. Al teu costat la Mireia dorm profundament. Els cants de la sortida, els comentaris i la gresca s'han anat apagant. Molts fan com la Mireia. Altres han entrat com tu en una mena d'estat “soporífic”. El paisatge, a l'altra banda de la finestra, és cada cop més semblant al del poble. L'estimes aquesta terra, la seva gent, i el seu riu. El teu riu, ostres!, perquè una mica ho és també.

No el veus evidentment; però hi és a l'autocar. Deu tenir uns 22 anys, mecànic, mans brutes normalment de traginar sota als cotxes. És del poble dels costat. Quatre cases mal repartides en un terreny més aviat sec. Pins, oliveres, conreus de secà i poca cosa. Per això Ell ha anat a fer de mecànic. Cada dia es desplaça amb la moto, un “trasto” vell, que fa més soroll del necessari. Viu amb la seva mare, la Maria. Tothom parla molt bé d'ella. Josep va morir quan el tractor li va caure a sobre, ja fa uns quants anys. No el veus, però, saps que hi és, que viu de forma nova, des de aquella matinada de pasqua. Et consta que està a favor del riu. No pot acceptar que l'explotin només per diners. No sols de pa viu l'home, creus que va dir un dia.

Heu arribat. Tothom torna a parlar. Tu surts del teu pensament emboirat. I en el moment de baixar del cotxe per uns moments et sembla que el veus: “hola noi, m'agrada molt que vinguis a la manifestació ja comença a ser hora de parar els peus als especuladors de torn”.

(Ampliació: Romans 8, 18-24)

- Perquè l'univers creat espera amb impaciència que la glòria dels fills de Déu es reveli plenament.
- L'univers creat es troba sotmès al fracàs, no de grat, sinó perquè algú l'ha sotmès.
- També ell (l'univers) serà alliberat de l'esclavatge de la corrupció i obtindrà la llibertat.
- Sabem prou bé que fins tot l'univers creat gemega i sofreix dolors de part.
- Però nosaltres esperem allò que no veiem, i ho anhelem amb constància.